

היא כוללת ומחברת כאחד את נדב שהיה בסוד המלכות ואביהוא שהיה בסוד ז"א וזהו סוד

הדבר של אות י' בשמו של פינחס וכבר נתבאר הענין (רמ"ק) •

רְבִי אֶלְעָזָר שָׁאִיל לְאָבוּי רַבִּי אֶלְעָזָר שָׁאֵל אֶת אָבוּי רִשְׁבִּי, אָמַר
לֵיהּ, וְהָא תִּרִי אֵינּוֹן וְתִרִי הוּוּ, אִמְאִי לָא

אַשְׁתַּכְּחוּ תִּרִי ואמר לו שהרי נדב ואביהוא היו שתי נפשות מנצח והוד ומשום כך

הם היו שתי אנשים נפרדים ואם כן קשה למה הם לא נמצאו בעולם בסוד עיבור בשתי

אנשים אלא רק בפנחס שהוא אחד. אָמַר לֵיהּ, תִּרִי פְּלִגִּי גּוּפָא הוּוּ,

דְּהָא לָא אֲנִסִּיבּוּ, וּבְגִין פְּדָי, בְּחָד אֶתְפְּלִילוּ אמר לו רשב"י

מפני שהם היו שני חצאי גוף כי נו"ה הם שני הרגלים שהם שני חצאי הגוף וכן מפני שהם

לא היו נשואים הם היו רק חצי גוף ומשום כך הם נכללו באיש אחד שהוא פנחס,

דְּכַתִּיב, וְתִלְד לֹא אֶת פִּינְחָס אֱלֹהֵי רְאִשֵׁי וְגו' כמו שכתוב ותלד

לו את פנחס שהוא אחד ואח"כ כתוב לשון רבים אלה ראשי להורות שנדב ואביהוא נכללו

בו •

וַיֹּדֵד דְּפִנְחָס, לָא אֶתִּיְהִיב בֵּיהּ לְחֶבְרָא אֶתְוּוֹן, אָלָא

בְּשַׁעֲתָא דְקָנִי לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּוּ, וְאַתָּא

לְיִשְׂרָאֵל עֲקִימָא ואות י' של פינחס שבאה לחבר את האותיות פ"ן עם ח"ס לא

ניתנה בו אלא רק בשעה שהוא קינא לקב"ה במעשה של זמרי שע"ז הוא יישר ותיקן את

מה שנתעקס, דְּחָמָא דְּהָאִי אֶת בְּרִית קְדִישָׁא, עֵייל זְמָרִי

בְּרִשׁוּתָא אַחֲרָא דהיינו שפנחס ראה את האות ברית קודש שהכניס זמרי ברשות

אחרת ולכן הוא קינא את קינאת ה' והרג את זמרי. **וּבָמָּה דָּאתְעַקְמָּ**
בְּקַדְמֵיתָא, אַתְתַּקֵּן הָכָא ועי"ז במה שהתעקם והתקלקל בהתחלה ע"י נדב
 ואביהוא, נתקן כאן ע"י קנאתו של פנחס שבו הם היו כלולים. **בְּנוֹכְרָאָה**
אַתְעַקְמָּ בְּקַדְמֵיתָא, דְּכַתִּיב, בְּהַקְרִיבִים אִישׁ זָרָה דהיינו
 בהתחלה היה פגם וקלקול באש נוכרית כמו שכתוב בהקריבם אש זרה, **הָכָא**
בְּנוֹכְרָאָה, אַתְתַּקֵּן, כְּמָה דְּכַתִּיב, (מלאכי ב) וְבַעַל בַּת אֵל
נֶכֶר וכאן נתקן הדבר ע"י הריגת האשה הנוכרית כמו שכתוב על אשה נוכרית ובעל בת
 אל נכר. **מָה לְהֶלֶן אִישׁ זָרָה, אִף פֶּאן נָמִי אִשָּׁה זָרָה** וכמו ששם
 היה הפגם באש זרה כך גם כאן היה התיקון ע"י הריגת האשה הזרה.

מֵאִי אַתְתְּוִי הָכָא ושאל רשב"י מה קשור ובעל בת אל נכר לאש זרה שהקריבו
 נדב ואביהוא. **אַלָּא בְּקַדְמֵיתָא רְחִיקָא קְרִיבו, דְּכַתִּיב,**
בְּהַקְרִיבִים אִישׁ זָרָה ומבאר רשב"י שהענין הוא שבתחילה קירבו נדב ואביהוא
 את מי שהיתה רחוקה כמש"כ בהקריבם אש זרה שהם קירבו את המלכות דקליפה הנקראת
 אש זרה אל הקדושה. **אוּף הָכָא זְמֵרִי, הָוָה קְרִיב רְחִיקָא, שְׂמָא**
דְּמִלְפָּא, הָוָה קְרִיב גַּבֵּי רְחִיקָא, מִיַּד וכך גם זמרי קירב את האשה
 הזרה שהיתה רחוקה אל הקדושה וגרם בזה שהשם הקדוש של המלך התקרב למלכות
 דקליפה שהיתה רחוקה ממנו ולכן מיד קינא על כך פנחס כמש"כ, (במדבר כה) **וַיֵּרָא**
פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מִתּוֹךְ הָעֵדָה [מח]

אור הרשב"י

[מח] וביאר השם משמואל על מש"כ ויקם מתוך העדה, דהלשון "מתוך" לכאורה מיותר,

הלימוד היומי

לע"נ מיסה בת גזרה ע"ה

ויהרוג את זמרי ואת כזבי. **הָכָא אַתְקִין עֲקִימָא דְקַדְמִיתָא, פְּרִין אַתְיִיְהִיב יו"ד בְּשָׁמִיָּה לְחַבְרָא אַתְוּון פְּחָדָא** ולכן כאן פנחס תיקן את העקמימות שהיתה בהתחלה ע"י האש זרה שהקריבו נדב ואביהוא ואז ניתן האות י' בשמו של פנחס בכדי לחבר את האותיות המרמזות על נדב ואביהוא להיות כאחד, **וְאַתְבָּשֶׁר בְּשָׁלוֹם, דְּכַתִּיב, (במדבר כה) לָכֵן אָמַר הֲנִי נוֹתֵן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם (בְּרִיתִי מִמָּשׁ) ואז נתבשר פנחס בשלום כמש"כ לכן אמור** לו הנני נותן לו את בריתי שלום.

מֵאֵי שְׁלוֹם הָכָא ומזה שייך ענין השלום לקנאת פנחס, **אַלָּא בְּהָהוּא פְּתָרָא, חָבּוּ בְּקַדְמִיתָא, בְּהָהוּא פְּתָרָא, אַתְעֵרוּ קַטְטוֹתָא בְּקַדְמִיתָא** אלא כי באותה הספירה של המלכות שפגמו בה בתחילה נדב ואביהוא וכן בתחילה הם עוררו קטטה בספירה של היסוד מפני שהם לא נשאו נשים ועי"כ הם לא השתמשו בו אל היחוד (רמ"ק), **וְהַשְׁתָּא דְאַתְתְּקִין, פְּתִיב הֲנִי נוֹתֵן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם** ועבשיו ע"י קנאת פנחס התבטלה הקטטה עם היסוד ולכן כתוב עליו הנני נותן לו את בריתי שלום. **בְּרִיתִי מִמָּשׁ, תְּהָא עֲמִיָּה בְּשָׁלוֹם** דהיינו בריתי ממש שהיא היסוד היא תהיה עימו בשלום ע"י השלום שגרם בקנאתו, **וּבְגִין כֵּן, אַתְיִיְהִיב יו"ד זְעִירָא בְּשָׁמִיָּה, דְּהָא**

אור הרשב"י

מורין לו כן וזה איננו נכלל במצוות התורה הרי נעשה נפרד מכנסת ישראל, וזהו ויקם מתוך העדה שנעשה נפרד מהעדה.

והניד כ"ק אבי אדמו"ר וצללה"ה היות ששים רבוא נשמות ישראל מקבילים לשים רבוא אותיות התורה, והמקיים מצות התורה הרי הוא נכלל בכנסת ישראל, אך זה שבא לימלך ואין

מֵאַתָּוּן וְעִירָאן הִיא ומשום כך ניתנה אות י' קטנה בשמו כי האות י' היא מהאותיות הקטנות הרומזות אל היסוד כאשר היא נמצאת במלכות (רמ"ק), **לְאַתְחֹזָא דְהָא אֲתִתְקַן מַה דְאַתְעָקַם בְּקַדְמֵי תָא, וְהָא אֲשְׁלִימַת עֲמִיה** בכדי להראות כי נתקן מה שהתקלקל והתעקם בהתחלה ע"י הקטטה ביסוד ועכשיו נעשה שלום עמו כי חזרה המלכות להתייחד עם היסוד (רמ"ק).
אַתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר וְנָשִׁיק יְדוּי בא רבי אלעזר ונישק את ידיו של אביו רשב"י. **אָמַר, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְשְׁאִילָנָא הָאִי מְלָה, וְלֹא אֲתֵאבִיד מִנָּא** ואמר רבי אלעזר ברוך השם ששאלתי את הדבר הזה ולא נאבד ממני סוד זה.

תָּאנָא אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּהָאִי יוֹמָא דְכַפּוּרֵי, אֲתִתְקַן לְמַקְרֵי פְּרִשְׁתָּא דָּא, לְכַפְּרָא לְיִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא
למדנו שאמר רבי יוסי כי ביום הזה של יוה"כ נתקן לקרות פרשה זו של אחרי מות שני בני אהרן בכדי לכפר על עוונות בני ישראל בגלות במקום הקרבנות שהיו מכפרים בזמן ביה"ק, **בְּגִין דָּא, סִדְרָא דְיוֹמָא דָּא, הֵכָא אֲסִתְדַּר, וּבְגִין דְּמִיתְחֹזַן דְּבְנֵי אַהֲרֹן, מְכַפְּרָא עַל יִשְׂרָאֵל** ולכן הסדר של יוה"כ ניסדר בפרשה כאן בכדי שיקראו את זה בציבור ביוה"כ וכן עוד טעם משום שמיתתם של שני בני אהרן היא מכפרת על עוונותם של ישראל.

מִכָּאֵן אֹלִיפְנָא, כָּל הָהוּא בַר נֶשׁ דְּיִסּוּרֵי דְמֵאֲרִיָּה אֲתִיִּין עֲלֵיהּ, כְּפָרָה דְחֻבּוּי אֵינּוּן ומכאן למדנו שכל